

[Nørgaard-Sørensen]

kommen uvedkommende udgifter til uddannelses- og forskningsinitiativer til gavn for erhvervslivet, som ministeren så smukt udtrykker det.

Socialdemokratiet har under udvalgsarbejdet advaret meget kraftigt imod, at AER-ordningen efter regeringens forslag nu skulle omdannes til en form for skjult beskatning. Det kan ikke opfattes på andre måder, når arbejdsgiverne efter retningslinjerne i dette lovforslag nu skal til at betale for disse ikke nærmere specificerede uddannelses- og forskningsinitiativer.

Undervisningsministeren vil opkræve midler fra arbejdsgiverne, samtidig med at AER-ordningen får et betydeligt økonomisk tilskud fra EFs socialfond, hvorefter ministeren ønsker at anvende den samlede sum til helt andre formål end det at skabe lære- og praktikpladser. Jeg må i den forbindelse sige til ministeren, at de besvarelser, vi har fået i folketingets uddannelsesudvalg angående netop problemet om tilskud fra EFs socialfond, er besynderlige.

Ministeren skriver i svaret på spørgsmål 18 til udvalget, at de seneste skøn over overskuddet viser, at det bliver større end først antaget, bl.a. som følge af et tilskud fra EFs socialfond på 100 mill.kr. I svaret på spørgsmål 20 skriver ministeren så, at de penge, der kommer fra EFs socialfond, for længst er brugt til det nærmere angivne formål. Men summa summarum drejer sig altså om, at EFs socialfond her har ydet bidrag til AER-ordningen med det formål at skabe flere lære- og praktikpladser. Derefter siger ministeren: hov, det skaber et større overskud, det bruger jeg så til helt andre formål. Det finder vi ærlig talt meget, meget betænkeligt, og vi er ikke tilfredse med det svar, som ministeren har givet på spørgsmål 20 angående det problem.

Vi opfatter hele denne misere som en hensigt fra ministeren om at dække over nogle gabende besparelshuller andre steder i undervisningsministeriets budget. Man kan godt kalde det en slags legaliseret tyveri, dels fra Arbejdsgivernes Elevrefusion, dels fra de unge, som ikke kan forvente at få en eneste ny praktikplads, og ministeren har naturligvis heller ikke ulejliget sig med på noget tidspunkt overhovedet at spørge de parter på arbejdsmarkedet, som ifølge lovgivningen er sat til at styre hele AER-ordningen; de svar

har vi fået frem gennem spørgsmål fra udvalget, men det har åbenbart ikke været ministerens hensigt at sende lovforslaget til høring. Dansk Arbejdsgiverforening er imod, Landsorganisationen er imod, diverse erhvervsorganisationer er imod. Arbejdsgivernes Elevrefusionsbestyrelse er selv imod og advarer meget kraftigt i en udtalelse mod denne lovændring.

Vi har jo peget på, at pengene helt eller delvis kunne bruges på andre måder. Ministeren kender vores forslag om en gennemførelse af befordringsgodtgørelse for EFG-elever og lærlinge, og vi så også meget gerne, at et eventuelt overskud kunne bruges til at gennemføre den kollektive ulykkesforsikring for EFG-elever, som ministeren har bortvejet.

Hvis vi skulle give et godt råd til ministeren, så vil vi sige, at dette er for dårligt planlagt. Baglandet er slet ikke i orden, der er massiv modstand fra samtlige erhvervsorganisationer, der har med AER-ordningen at gøre, fra fagbevægelsen og fra AERs egen bestyrelse. Ville det ikke være en idé, og ville det ikke tjene ministeren til ære, hvis han her ved andenbehandlingen sagde, at han ville være villig til at udskyde dette lovforslag til en eventuel vedtagelse efter jul og derefter bruge tiden til at tale med de organisationer, som helt åbenbart overhovedet ikke er blevet hørt, men som sidder forundret tilbage og ser på, hvad det er for noget, ministeren foreslår.

Kirkegaard (KF):

Da mit partis ordfører, fru Connie Hede-gaard, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre, at vi fra konservativ side er tilfredse med de af ministeren stillede ændringsforslag, der sikrer, at overførslen af AER-midler til undervisningsministeriets konto kun bliver en engangsforestilling.

Under førstebehandlingen gjorde vi tydeligt opmærksom på, at vi fandt det særdeles uheldigt, om de penge, der bliver tilovers i AER-systemet, når tilskuddene til lære- og praktikpladser nedtrappes, uden videre bliver kanaliseret over til ministeriets budget. En indirekte skat på erhvervslivet kaldte vi det under førstebehandlingen. Vi synes, det må være mere nærliggende at stræbe efter at få nedsat de AER-bidrag, som efterhånden er